

22 Μαρτίου 1821 - Η επαναστατική σημαία στην Πάτρα

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

22 Μαρτίου 1821. Οι επαναστάτες μπαίνουν στην Πάτρα. Ο Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος και ο Ανδρέας Λόντος υψώνουν επαναστατική σημαία (κόκκινη με μαύρο σταυρό στη μέση). Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός κατασκευάζει ξύλινο σταυρό, τον οποίο τοποθετεί στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου. Στο σταυρό αυτό ορκίζονται οι επαναστάτες.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης βρισκόταν στην Καρδαμύλη και οι Φιλικοί είχαν κάμψει τις αντιρρήσεις του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη για το άκαιρο του ξεσηκωμού.

Στα μέσα του μηνός ένα πλοίο φορτωμένο με πολεμοφόδια, σταλμένο από τους Φιλικούς της Σμύρνης, φθάνει στο λιμάνι του Αλμυρού, έξω από την Καλαμάτα. Ο Νικηταράς και ο Αναγνωσταράς με τους άνδρες τους αναλαμβάνουν να μεταφέρουν το πολύτιμο φορτίο σε ασφαλές μέρος.

Οι οθωμανικές αρχές της Καλαμάτας πληροφορούνται το γεγονός και ενεργώντας αφελώς ζητούν να μάθουν από τους προκρίτους το περιεχόμενο του φορτίου και γιατί συνοδεύεται από ενόπλους. Αυτοί τους απαντούν ότι οι ένοπλοι είναι χωρικοί που συνοδεύουν φορτία λαδιού για το φόβο των ληστών. Ο βοεβόδας της Καλαμάτας Σουλεϊμάν αγάς Αρναούτογλου πείθεται και ζητά τη βοήθεια των Μανιατών, που στέλνουν στην πόλη 150 άνδρες, υπό τον Ηλία Μαυρομιχάλη (20 Μαρτίου).

Από τις 17 Μαρτίου, όμως, οι πρόκριτοι της Μάνης, υπό την αρχηγία του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, είχαν υψώσει τη σημαία της επανάστασης στην Τσίμοβα, σημερινή Αρεόπολη της Λακωνίας. Ο παπάς του χωριού όρκισε και ευλόγησε τα όπλα των καπεταναίων και των παλικαριών τους στην Εκκλησία των Ταξιαρχών. Οι ατίθασοι Μανιάτες ξεκίνησαν την Επανάσταση, οκτώ μέρες πριν από τη συμβατική της έναρξη.

Αμέσως μετά, ο Κυριακούλης Μαυρομιχάλης και ο Γιατράκος ξεκινούν για τον Μιστρά και τη Μονεμβασιά, ενώ ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης με 2.000 άνδρες για την Καλαμάτα. Εν τω μεταξύ, στο άλλο άκρο της Πελοποννήσου σημειώνεται η πρώτη επαναστατική ενέργεια του Αγώνα, με την πολιορκία των Καλαβρύτων (21 Μαρτίου), την οποία υπερασπίζεται για λογαριασμό των Οθωμανών ένας άλλος Αρναούτογλου, ο Ιμπραήμ.

Οι Μανιάτες φθάνουν έξω από την Καλαμάτα στις 22 Μαρτίου και καταλαμβάνουν τους γύρω λόφους. Τότε μόνο ο αγάς της πόλης κατανοεί τι συμβαίνει. Είναι αργά για να διαφύγει στην Τριπολιτσά, καθώς η Καλαμάτα είναι ολόγυρα αποκλεισμένη και αποφασίζει να αντιτάξει άμυνα με τους Τούρκους της πόλης. Όταν το πρωί της 23ης Μαρτίου 1821 οι επαναστάτες εισέρχονται στην Καλαμάτα, ο Ηλίας Μαυρομιχάλης ζητά από τον Αρναούτογλου να παραδοθεί, τονίζοντάς του το μάταιο της προσπάθειάς του.

Πράγματι, ο αγάς παραδίδει στους επαναστάτες με πρωτόκολλο την πόλη και τον τουρκικό οπλισμό. Το μεσημέρι, μπροστά από την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων και μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα, οι ιερείς ευλογούν τις σημαίες και ορκίζουν τους αγωνιστές.

Επακολούθησε σύσκεψη των οπλαρχηγών, που αποφάσισαν τη δημιουργία μιας επαναστατικής επιτροπής, την οποία ονόμασαν «Μεσσηνιακή Γερουσία», για τον καλύτερο συντονισμό του αγώνα. Η ηγεσία της ανατέθηκε στον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, που έφερε τον τίτλο Αρχιστράτηγος του Σπαρτιατικού και Μεσσηνιακού στρατού. Την ίδια μέρα, η «Μεσσηνιακή Γερουσία», με Προκήρυξη της προς την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, γνωστοποιεί ότι οι έλληνες ξεσηκώθηκαν για την ελευθερία τους.

Το κείμενο της Προκήρυξης, το πρωτότυπο της οποίας σώζεται στα αρχεία του Foreign Office (βρετανικού Υπουργείου Εξωτερικών), είναι το εξής:

Προειδοποίησις εις τας Ευρωπαϊκάς Αυλάς, εκ μέρους του φιλογενούς αρχιστρατήγου των Σπαρτιατικών στρατευμάτων Πέτρου Μαυρομιχάλη και της Μεσσηνιακής Συγκλήτου.

Ο ανυπόφορος ζυγός της Οθωμανικής τυραννίας εις το διάστημα ενός και επέκεινα αιώνος, κατήντησεν εις μίαν ακμήν, ώστε να μην μείνη άλλο εις τους δυστυχείς Πελοποννησίους Γραικούς, ει μη μόνον πνοή και αυτή δια να ωθή κυρίως τους εγκαρδίους των αναστεναγμούς.

Εις τοιαύτην όντες κατάστασιν στερημένοι από όλα τα δικάιά μας, με μίαν γνώμην ομοφώνως απεφασίσαμεν να λάβωμεν τα άρματα, και να ορμήσωμεν κατά των τυράννων. Πάσα προς αλλήλους μας φατρία και διχόνοια, ως καρποί της τυραννίας απερρίφθησαν εις τον βυθόν της λήθης, και άπαντες πνέομεν πνοήν ελευθερίας.

Αι χείρες ημών αι δεδεμέναι μέχρι του νυν από τας σιδηράς αλύσσους της βαρβαρικής τυραννίας, ελύθησαν ήδη, και υψώθηκαν μεγαλοψύχως και έλαβον τα όπλα προς μηδενισμόν της βδελυράς τυραννίας.

Οι πόδες ημών οι περιπατούντες εν νυκτί και ημέρα εις τας εναγκαρεύσεις τας ασπλάγχνους τρέχουν εις απόκτησιν των δικαιωμάτων μας. Η κεφαλή μας η κλίνουσα τον αυχένα υπό τον ζυγόν τον απετίναξε και άλλο δεν φρονεί, ει μη την Ελευθερίαν.

Ἡ γλῶσσα μας ἡ ἀδυνατούσα εἰς τὸ νὰ προφέρῃ λόγον, ἐκτός των ἀνωφελῶν παρακλήσεων, πρὸς ἐξιλέωσιν των βαρβάρων τυράννων, τώρα μεγαλοφώνως φωνάζει καὶ κάμνει νὰ ἀντηχῇ ὁ αἶρ τὸ γλυκύτετον ὄνομα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀπεφασίσαμεν, ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν, ἢ νὰ ἀποθάνωμεν. Τούτου ἕνεκεν προσκαλούμεν ἐπιπόνως τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν ὅλων των ἐξευγενισμένων Ἑρωπαϊῶν γενῶν, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν ταχύτερον εἰς τὸν ἱερόν καὶ δίκαιον σκοπὸν μας καὶ νὰ λάβωμεν τὰ δίκαιά μας.

Νὰ ἀναστήσωμεν τὸ τεταλαιπωρημένον Ἑλληνικόν γένος μας. Δικαίῳ τῷ λόγῳ ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὑμεῖς ἐφωτίσθητε, ἀπαιτεῖ ὡς ἐν τάχει τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν σας, καὶ εὐέλπιδες, ὅτι θέλει ἀξιωθῶμεν, καὶ ἡμεῖς θέλομεν σας ὁμολογῇ ἄκραν υποχρέωσιν, καὶ ἐν καιρῷ θέλομεν δείξῃ πραγματικῶς τὴν ὑπὲρ τῆς συνδρομῆς σας εὐγνωμοσύνην μας.

821 Μαρτίου 23 ἐν Καλαμάτα. Ἐκ τοῦ Σπαρτιατικοῦ Στρατοπέδου

Πέτρος Μαυρομιχάλης, ἀρχιστράτηγος τοῦ Σπαρτιατικοῦ καὶ Μεσσηνιακοῦ στρατοῦ.